

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119366841
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119366841.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: R. A. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX B., o zaplatenie 18 991,85 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/15/2020-159 zo dňa 15. februára 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva, pretože jej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že pôvodne v žalobe označený žalobca Poštová banka, a. s., Dvořákovo nábřeží č. 4, IČO: 31 340 890 (ďalej v texte len „Poštová banka, a. s.“ a aj „právny predchodca žalobcu“, „pôvodne v žalobe označený žalobca“ alebo „banka“) sa žalobou podanou voči žalovanej domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu istinu 18 991,85 € spolu s príslušenstvom titulom nevrátenia peňažných prostriedkov poskytnutých žalovanej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 03. 2016. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 08. 03. 2016 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „predmetná zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky - úver vo výške 18 200 €. Žalovaná sa zaviazala v zmysle uvedenej zmluvy pôvodne v žalobe označenému žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť mu úroky a iné peňažné plnenia spojené s poskytnutím úveru. V dôsledku omeškania žalovanej so splácaním úveru, upozornila banka žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaná na upozornenie banky nereagovala, dňa 16. 11. 2016 vyhlásila banka predčasnú splatnosť úveru. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Splátky úveru uhradené žalovanou do zosplatenia úveru uviedol pôvodne v žalobe označený žalobca v Aktuálnom stave úveru, v časti „Zaplatené splátky“. Pôvodne v žalobe označený žalobca vyzval žalovanú pred podaním žaloby na úhradu dlžnej sumy, žalovaná do podania žaloby a ani po podaní žaloby dlžnú sumu, ani jej časť neuhradila. Pôvodne v žalobe označený žalobca si spolu s neuhradenou istinou uplatnil voči žalovanej podanou žalobou aj úroky, ktoré boli dojednané v zmluve vo výške 12,90 % ročne a tiež úroky z omeškania. Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu prvej inštancie Zmluvu spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička zo dňa 08. 03. 2016, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 08. 03. 2016, dohodu o zrážkach zo mzdy zo

dňa 08. 03. 2016, listinu označenú ako Aktuálny stav úveru ku dňu 01. 08. 2019, výzvu na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21. 10. 2016 spolu s vrátenou zásielkou, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16. 11. 2016 spolu s vrátenou zásielkou a predžalobnú výzvu. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 23. 09. 2019 platobný rozkaz č. k. 7Up/1072/2019, ktorý sa však nepodarilo žalovanej do vlastných rúk doručiť, preto vyzval pôvodne v žalobe označeného žalobcu, aby sa vyjadril či navrhuje pokračovať v konaní. Pôvodne v žalobe označený žalobca listom zo dňa 20. 02. 2020 Okresnému súdu Banská Bystrica oznámil, že navrhuje pokračovať v konaní, preto v zmysle ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní došlo k zrušeniu platobného rozkazu a spis bol dňa 21. 02. 2020 postúpený Okresnému súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“). V priebehu konania pred súdom prvej inštancie Poštová banka, a. s., súdu prvej inštancie oznámila, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok postúpila pohľadávku voči žalovanej na postupcu EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 725 803. Na základe uvedenej skutočnosti okresný súd uznesením č. k. 6Csp/156/2020-88 zo dňa 20. 05. 2020 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, tak že z konania vystúpila Poštová banka, a. s., a na jej miesto do konania ako žalobca vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 725 803.

1.1 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Pôvodne v žalobe označený žalobca Poštová banka, a. s., uzatvoril ako veriteľ so žalovanou - dlžníkom dňa 08. 03. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 18 200 €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 96 mesačných splátkach po 328,15 €, pri RPMN 16,10 %, priemernej RPMN 10,78 % a odplate 14,34 %; žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku vo výške 31 501,69 €. Splatnosť prvej splátky úveru bola dohodnutá na 20. 04. 2016, každá ďalšia splátka k 20. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 20. 03. 2024. Žalovaná vyčerpala úver dňa 08. 03. 2016. Právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú listom zo dňa 21. 10. 2016, že je v omeškaní so splácaním úveru, pričom dlžná suma je 1 301,79 € a pozostáva z omeškaných splátok úveru vo výške 1 221,86 €, poplatkov vo výške 36,25 € a poisťného vo výške 43,68 €. Následne listom zo dňa 16. 11. 2016 vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 18 991,85 €. Uvedené výzvy právneho predchodcu žalobcu sa vrátili právnomu predchodcovi žalobcu s označením poštového doručovateľa „adresát neznámy“. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 03. 2016, z ktorej pôvodne v žalobe označený žalobca vyvodil svoj nárok uplatnený v žalobe, posúdil okresný súd ako zmluvu o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“). Konštatoval, že predmetná zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchody v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, a teda by sa na ňu mali vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pôvodne v žalobe označený žalobca poskytol žalovanej predmetný úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ho za týmto účelom neprijala, preto spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) a predmetná zmluva o úvere zo dňa 31. 08. 2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch a úver na jej základe žalovanej poskytnutý je aj spotrebiteľským úverom. Zároveň obe zmluvné strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), a teda táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal ďalej na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „Zákon o bankách“), na ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na ust. § 39, na ust. § 565, § 53 ods. 9, § 101 ods. 1, § 103 a § 54a prvá veta Občianskeho zákonníka a uviedol, že sa zaoberal podmienkami postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a teda skúmal či žalobca má v spore aktívnu vecnú legitimitáciu. Konštatoval, že z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že pôvodne v žalobe označený žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu vzniknutého titulom predmetnej zmluvy o úvere listom zo dňa 16. 11. 2016. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej bola na žalobcu postúpená v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. To, že došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej

preukázal pôvodne v žalobe označený žalobca okresnému súdu predložením Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2020 zo dňa 09. 04. 2020, z čoho je podľa okresného súdu zrejmé, že žalobca je v spore aktívne legitimovaným subjektom. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a. s., a žalovanou bola dňa 08. 03. 2016 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 18 200 €, ktorý sa žalovaná zaviazala právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť v 96-tich mesačných splátkach po 328,15 €. Žalovaná uvedenú povinnosť vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o úvere nedodrжала, preto Poštová banka, a. s., listom zo dňa 21. 10. 2016 vyzvala žalovanú na zaplatenie omeškaného dlhu vzniknutého titulom predmetnej zmluvy o úvere a následne dňa 16. 11. 2016 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vyžadované Zákomom o spotrebiteľských úveroch. Zmluvné strany si v zmluve dohodli, že v prípade omeškania so zaplatením splátky úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace je veriteľ oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru po tom, čo 15 dní vopred upozorní klienta na uplatnenie tohto práva. Keďže sa žalovaná so splácaním splátok úveru dostala do omeškania, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 21.10.2016 vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku v celkovej výške 1 301,79 Eur, neoznačil pritom, ktorá splátka úveru vyvolala predčasnú splatnosť úveru. Z listiny označenej ako Aktuálny stav úveru, okresný súd zistil, že žalovaná uhradila poslednú splátku úveru dňa 20.07.2016, pričom právnym predchodcom žalobcu vyčíslený dlh žalovanej vzniknutý titulom predmetnej zmluvy o úvere zodpovedá omeškaným splátkam úveru od 20.07.2016. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaná v lehote stanovenej vo výzve žalobcu, žalobcovi dlžnú sumu nezaplatila, preto žalobca oprávnenne pristúpil k zosplateniu celého úveru, ktoré bolo oznámené žalovanej listom zo dňa 16.11.2016.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že z úradnej povinnosti preskúmal či došlo k platnému a účinnému zosplateniu úveru, pričom zistil, že zosplatenie úveru bolo vykonané v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. S poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka okresný súd skúmal ex offio premlčanie žalobou uplatneného nároku žalobcu. Konštatoval, že v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka je v danom prípade premlčacia doba trojročná a podľa ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky úveru. Z uvedeného je teda podľa okresného súdu zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti úveru. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na to, že rovnaký záver vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1MOBdoV 15/2006. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že pokiaľ z právneho úkonu žalobcu, ktorým došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku úveru došlo k zosplateniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu úveru len za podmienok vyplývajúcich z § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zo žalobcom predložených dokladov je tak podľa okresného súdu zrejmé, že predčasnú splatnosť úveru vyvolala splátka úveru splatná dňa 20. 07. 2016. Uvedená skutočnosť je podľa okresného súdu zrejماً z toho, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlhu vzniknutého titulom predmetnej zmluvy o úvere listom zo dňa 21. 10. 2016 (t. j. 3 mesiace po splatnosti splátky úveru splatnej dňa 20. 07. 2016) a následne dňa 16. 11. 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Z časového sledu udalostí, rešpektujúc zákonné ustanovenia upravujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, podľa okresného súdu vyplýva, že práve splátka úveru, splatná dňa 20. 07. 2016 je tou splátkou úveru, od ktorej sa odvíja zosplatenie celého úveru, pretože vo vzťahu ku následným splátkam úveru by pre účinné zosplatenie úveru neboli dodržané zákonné ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vzhľadom k tomu, že zosplatenie úveru sa odvíja od splátky úveru splatnej dňa 20.07.2016, premlčacia doba pre uplatnenie celého zvyšku dlhu žalovanej, vzniknutého titulom predmetnej zmluvy o úvere, začala teda plynúť od splatnosti uvedenej splátky úveru a uplynula dňa 20. 07. 2019, čo znamená, že žalobou uplatnený nárok sa premlčal dňa 21. 07. 2019. Pôvodne v žalobe označený žalobca podal žalobu na súd až dňa 15. 09. 2019, preto je podľa okresného súdu potrebné konštatovať, že v čase podania žaloby bol už nárok uplatnený žalobou premlčaný, a preto žalobu zamietol. Pokiaľ ide o žalobou uplatnené úroky z omeškania, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo pohľadávky vo vzťahu ku hlavnému nároku (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) podlieha premlčaniu rovnako ako hlavný nárok, a teda

premlčanie hlavného nároku malo vplyv na premlčanie nároku na úroky z omeškania. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP konštatujúc, že žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak vzhľadom k tomu, že jej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, okresný súd jej ich náhradu nepriznal.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa nestotožňuje, preto proti nemu podáva v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), ďalej z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a tiež preto, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesná práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením premlčania žalobou uplatneného nároku súdom prvej inštancie a poukazuje pritom na tú skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky úveru, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok úveru tak predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak dlžník nesplní niektorú zo splátok úveru, môže si veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať dlžníka o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo si môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky úveru, v opačnom prípade toto jeho právo zaniká. Ak si toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. „Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka úveru sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ani ďalšiu splátku úveru“. V nadväznosti na uvedené poukázal žalobca v odvolaní na ust. § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a tiež na ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky vzniknutej titulom zmluvy o úvere pre nesplnenie niektorej splátky úveru, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky úveru. V súvislosti s premlčaním žalobou uplatneného nároku, žalobca v odvolaní uviedol, že považuje za potrebné zdôrazniť, že neuplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky úveru spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (16. 11. 2016) v omeškaní s plnením splátok úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky úveru, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť podľa žalobcu v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky úveru, než tej splátky úveru, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala - v danom prípade splátky úveru splatnej dňa 20. 10. 2016. Pre všetky splátky úveru, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzali, plynie podľa žalobcu v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka samostatná trojročná premlčacia doba (napr. splátka úveru splatná dňa 20. 09. 2016 by sa premlčala dňa 20. 09. 2019, splátka úveru splatná dňa 20. 10. 2016 by sa premlčala dňa 20. 10. 2019 a pod.). Pre splátky úveru splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, plynie podľa žalobcu premlčacia doba od splatnosti tej splátky úveru, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (t. j. splátky úveru splatnej 20. 10. 2016). Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcu nesprávny výklad druhej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie tak, ako ho uviedol v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého za nesplnenú splátku úveru je potrebné považovať tú splátku úveru, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru o tri mesiace. Takýto výklad uvedeného ustanovenia by podľa žalobcu v praxi znamenal, že niektoré splátky úveru splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru by boli nepremlčané (napr. v prejednávacom prípade splátky úveru splatné dňa 20. 09. 2016 a dňa 20. 10. 2016), avšak zostatok dlhu by už v ten istý moment bol premlčaný, resp. sám veriteľ by si využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol privodiť premlčanie celého nároku (ak by dlžník bol v čase vyhlásenia splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok úveru po dobu dlhšiu ako 3 roky), čo je podľa žalobcu absurdné. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že napr. splátky úveru splatné dňa 20. 09. 2016 a dňa 20. 10. 2016 boli v prejednávacom prípade bez ohľadu na súdny výklad druhej

vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka uplatnené v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nakoľko v prípade týchto splátok úveru ide o splátky úveru splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru - t. j. také splátky úveru, pre ktoré plynú v zmysle prvej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka pre každú z nich samostatne trojročná premlčacia doba, odo dňa splatnosti tej - ktorej splátky úveru. Výklad súdu prvej inštancie predstavuje podľa žalobcu nezákonné skrátenie premlčacej doby o tri mesiace a zároveň je v priamom rozpore s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky úveru so splatnosťou 20. 07. 2016 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky úveru splatnej dňa 20. 08. 201

2.1 V nadväznosti na uvedené poukázal žalobca v odvolaní na nález Ústavného súdu SR z 22. júna 2017 sp. zn. II. ÚS 796/2016-65, kde Ústavný súd SR uvádza: „Právomoc všeobecných súdov vykladať zákony nemožno chápať tak, že by boli oprávnené vykladané ustanovenie zákona fakticky „novelizovať“. Išlo by totiž o porušenie ústavného princípu trojdelenia štátnej moci, z ktorého vyplýva, že právomoc meniť zákony patrí Národnej rade Slovenskej republiky ako orgánu zákonodarnej moci, nie súdom“ a uviedol, že oprávnenie právneho predchodcu žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky úveru splatnej 20. 07. 2016 zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Z uvedených dôvodov je podľa žalobcu zrejmé, že v prípade, ak právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v podaní zo dňa 16. 11. 2016 a toto svoje právo si uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky úveru splatnej dňa 20. 10. 2016 (t. j. splátky úveru, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň si toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa (žalovanej) s platením splátok úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, tak premlčacia doba pre všetky splátky úveru splatné po 16. 11. 2016 začala podľa žalobcu v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky úveru, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula by najskôr dňa 21. 10. 2019. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že má za to, že keďže žaloba bola na súd podaná dňa 15. 09. 2019, tak jeho právny predchodca podal žalobu pred uplynutím premlčacej doby a okresný súd vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k opačnému záveru. Uvedený právny názor, týkajúci sa výkladu ust. § 103 Občianskeho zákonníka je podľa žalobcu v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, tak ako to vyplýva z rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Bratislave a Krajského súdu v Nitre, ktorých spisové značky žalobca v odvolaní uviedol, pričom zdôraznil, že zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu žalobou uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

2.2 Pokiaľ ide o nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k aplikácii § 54a Občianskeho zákonníka, žalobca v odvolaní uviedol, že Okresný súd Martin dospel k záveru, že právna úprava obsiahnutá v ust. § 54a Občianskeho zákonníka je v rozpore s článkom 47 ods. 3, s článkom 46 ods. 1, s článkom 20 ods. 1 a s článkom 1 ods. 1 Ústavy SR, preto podal dňa 30. 07. 2020 na Ústavný súd SR návrh na začatie konania o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Z uvedených dôvodov mal okresný súd, konajúci v tejto veci podľa názoru žalobcu konanie podľa ust. § 164 CSP prerušiť, a pokiaľ tak neurobil, nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko z neprávania nemôže vzniknúť právo, a preto by bolo krajne nespravodlivé, ak by bola žaloba zamietnutá z dôvodu aplikácie ustanovenia, ktoré ustanovenie vykazuje obdobné, dokonca prísnejšie znaky ako ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo Ústavným súdom SR vyhlásené za protiústavné. V závere odvolania žalobca uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo aby konanie prerušil až do doby, dokiaľ Ústavný súd SR rozhodne o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 1 576,29 € pozostávajúce zo súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 1 139 € a z trov právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 437,29 € s DPH.

3. Žalovaná sa k obsahu odvolania žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmania správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu uvedených v odvolaní, kde žalobca namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

6. Po prejednaní odvolania žalobcu z hľadiska uvedených odvolacích námietok dospel odvolací súd k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a to z nasledovných dôvodov:

7. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

8. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Podľa § 54a, časť prvej vety pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bol záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 18 991,85 € s prísl. bol už v čase podania žaloby premlčaný, ktoré premlčanie žalobou uplatneného nároku súd prvej inštancie skúmal v zmysle ust. § 54a Občianskeho zákonníka, keďže dospel k záveru, že právny vzťah založený medzi dlžníkom (žalovanou) a veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) Zmluvou o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 03. 2016 je vzťahom spotrebiteľským. Vychádzal pritom zo zistenia, že právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 16. 11. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, preto aplikujúc druhú vetu ust. § 103 Občianskeho zákonníka ustálil počiatok plynutia premlčacej doby od splatnosti splátky úveru splatnej 20. 07. 2016, s ktorou sa žalovaná dostala ako s prvou do omeškania, teda od splatnosti tej splátky úveru, ktorá zosplatenie úveru vyvolala konštatujúc, že trojročná premlčacia doba uplynula 20. 07. 2019, čo znamená, že v čase podania žaloby (15. 09. 2019) bol už žalobou uplatnený nárok premlčaný.

14. Súd prvej inštancie pri posúdení premlčania žalobou uplatneného nároku postupoval v súlade so závermi zasadnutia Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20. 03. 2019, v zmysle ktorých „ak došlo zo strany veriteľa k využitiu práva na zosplatenie úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky úveru, od splatnosti

(zročnosti) ktorej uplynuli (minimálne) 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu úveru došlo, ktorá zosplatnenie úveru vyvolala)“. Nemožno sa teda stotožniť s takou interpretáciou ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej by mala začať plynúť premlčacia doba od 20. 10. 2016 (teda od splatnosti tej splátky úveru, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala), tak ako to poukazujúc na ust. § 565 Občianskeho zákonníka uvádza žalobca v odvolaní, pretože a) treba rozlíšiť medzi aplikáciou ust. § 565 Občianskeho zákonníka, upravujúceho do kedy najneskôr možno využiť právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a aplikáciou ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, upravujúceho začiatok plynutia premlčacej doby v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, poskytnutého dlžníkovi na základe spotrebiteľskej zmluvy, teda v prípade využitia práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a b) v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré pre dlžníka znamená stratu výhody splátok, sa stane splatným naraz celý dlh vyplývajúci z úverovej zmluvy, pričom premlčacia doba vo vzťahu k celému dlhu začne plynúť odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky úveru, ktorá zosplatnenie úveru vyvolala, čo znamená, že nemožno uvažovať o tom, že by niektoré neuhradené splátky úveru (splatné do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) podliehali po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pokiaľ ide o premlčanie, režimu v zmysle prvej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka a iné (ktoré by mali byť podľa zmluvy splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) režimu v zmysle druhej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov nie je odvolacia námietka žalobcu, týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia počiatku plynutia premlčacej doby súdom prvej inštancie, rovnako ako odvolacia námietka žalobcu, týkajúca sa nesprávnych skutkových zistení v súvislosti so skutkovým zistením, od zročnosti ktorej splátky úveru začala plynúť v danom prípade premlčacia doba, opodstatnená.

15. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že pojem „nesprávny procesný postup“ bol vysvetlený vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti v konaní. V danom prípade žalobca v súvislosti s uvedeným odvolacím dôvodom uplatneným v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neprerušil konanie podľa ust. § 164 CSP, vzhľadom na skutočnosť, že Okresný súd Martin podal na Ústavný súd SR návrh na vyslovenie nesúladu ust. § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR, o ktorom návrhu sa na Ústavnom súde SR vedie konanie.

16. Po prejednaní odvolania žalobcu z hľadiska uvedenej odvolacej námietky odvolací súd uvádza, že na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR dňa 12. mája 2021 Ústavný súd SR návrh Okresného súdu Martin o (ne)súlade ustanovenia § 54a prvej vety zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov s Ústavou SR, odmietol. Súd prvej inštancie postupoval teda správne, keď na žalobou uplatnený nárok v rámci právneho posúdenia aplikoval ust. § 54a Občianskeho zákonníka a rovnako správne postupoval, keď konanie podľa ust. § 164 CSP z dôvodu podania návrhu Okresným súdom Martin na Ústavný súd SR neprerušil, čo znamená, že ani odvolacia námietka uplatnená žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP nie je opodstatnená.

17. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešnej žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).